

"We hebben spijtig genoeg geen cadeautje kunnen kopen, maar ziet u deze brief die wij bij u moeten bezorgen maar als een kleinigheidje," zei Marter en hij overhandigde de brief.

"U mag hem pas openmaken in het gezelschap van uw vrienden," voegde hij er nog aan toe.

De brief had het logo van het Ministerie van Algemene Zaken en daaronder het wapen van de premier en, nog veel opmerkelijker, de brief was verzegeld met het wapen van de koninklijke familie.

"Komt u verder," zei onze Hidde ietwat beduusd. Hij ging de woonkamer binnen, gevolgd door de heren Marter en Skelet. De rest was verbaasd over het onverwachte en vooral onbekende bezoek. De heer Marter stootte Hidde aan en daarop maakte Hidde de brief open. Hij begon te lezen.

"U vraagt wat!" riep Hidde verbaasd.

"Hidde, wat is dit allemaal?" vroeg Kaat. Omdat Hidde te overdonderd was om te antwoorden, nam Marter het woord.

"U heeft allen gezamenlijk bericht ontvangen van Hare Koninklijke Hoogheid de prinses in samenspraak met Zijne Koninklijke Hoogheid de koning, diens vrouw, Hare Koninklijke Hoogheid de koningin en Zijne Excellentie de Premier. Zoals uw vriend u zo, als het goed is, zal voorlezen, wordt u allen ontboden op het paleis. Uiteraard geldt voor u allen de meest strikte vorm van geheimhouding."

Nu ietwat bekomen las Hidde hen voor.

"Geachte heer Hidde, heer Guus, juffrouw Marie en juffrouw Kaat,

Wij zouden u graag op ons buitenpaleis uitnodigen, het u vast van de televisie bekende slot Vuursche Drakenburg. Wij zouden vanwege uw uitzonderlijke kwaliteiten een beroep op u willen doen. Het betreft een zaak van groot staatsbelang. Het is der-

halve van belang dat u dit alles geheim houdt. Buiten u zijn enkel mijn ouders, mijn man, de premier en de twee lakeien voor u op de hoogte gebracht en het is in 's lands en ieders belang dat zo te houden, ook in het uwe. Daarom kan ik u pas ten paleize meer informatie verschaffen.

Tot morgen,

was getekend: H.K.H. de kroonprinses."

Als het land roept, dan moet je wel een hele goede reden hebben om nee te zeggen en die hadden onze vrienden niet, dus gingen ze de volgende morgen ten paleize. In een klein studentenautootje reden ze over de provinciale wegen naar het relatief afgelegen paleis. Op vertoon van de brief, of liever de envelop, gezien ze de brief niet mochten openen, deed de beveiliging de slagboom open. Onze vrienden reden in het kleine autootje gevouwen door tot ze voor het paleisje stonden. Voor de begrippen van een normale sterveling is het een groot paleis, voor de meeste mensen uit de aanzienlijke kringen, is het slechts van het formaat van een eenvoudig theehuisje bij een veel groter paleis, dat op dit landgoed ontbrak.

De prinses deed zelf de deur van het bescheiden paleisje open.

"Ik ben blij dat u kon komen."

Haar man, de prins, speelde koffiejuffrouw, terwijl zijn vrouw de gasten naar de zitkamer geleidde. Toen ze allemaal door de zenuwen ongemakkelijk in de gemakkelijke stoelen aan de koffietafel waren gaan zitten, kwam de prins binnen.

"Daar is de koffie!" riep hij toen hij een dienblad met koffie, thee en koeken op de tafel zette. Toen iedereen was voorzien, overigens voorzien van gevulde koeken en niet de mariakaakjes die de premier nogal eens ten tonele brengt om de begroting van het koningshuis door de kamer te loodsen, zei de prinses:

"Zo, dan zullen jullie nu wel benieuwd zijn waarom ik jullie heb gevraagd naar het paleis te komen. Ik zal maar met de deur in huis vallen. Mijn vader heeft besloten om af te treden als koning van ons koninkrijk. Daarbij zal ik aantreden en dan is het voor de extraplanetaire belangen onzes koninkrijks van het grootste belang dat ik een rondreis maak langs de verschillende stelsels om kennis te maken met de leiders van bevriende rijken. Omdat die reis niet geheel zonder gevaren is, moet iemand ons reisgenootschap in die reis voorgaan. Vanwege uw aller ons ter oren gekomen kwaliteiten, zouden wij graag hebben dat u dat samen doet."

Onze vrienden stonden vertwijfeld te kijken. Zij? Welke kwaliteiten hadden zij nou?

"Met permissie," begon Kaat, "maar waarom denkt u dat wij daar geschikt voor zouden zijn, majesteit? We komen net van school, niet eens met goede cijfers, hebben geen ervaring..."

"U onderschat uzelf. Scholen zeggen vrij weinig over uw kwaliteiten. U zult ook veel kwaliteiten nodig hebben die geen school u zal proberen aan te leren. Uw dapperheid en doortastendheid siert u bijvoorbeeld, terwijl de bedachtzaamheid van Hidde hem in staat stelt om complexe zaken te doorgronden met de kennis van een encyclopedie. Marie mag u dan wel kennen van uw melige tijdverdrijf, maar met haar nieuwsgierigheid en eigenzinnigheid zou zij u nog eens kunnen verrassen en Guus, Guus is door zijn zorgzaamheid, dapperheid en fysieke kunnen in staat u uit de penarie te halen als u hulp behoeft. Laten wij zeggen dat dit 'toevallig' onze inlichtingendienst ter ore gekomen is."

Onze vrienden stemden, na bevredigend antwoord op enkele vragen over die inlichtingen, toe en zouden ruim een week later vertrekken. Dat zou precies genoeg tijd geven om afscheid te nemen van vrienden en familie, die ze vertelden dat het om een reis ging zoals vele studenten die maken na hun studie: een reis om de wereld te ontdekken en meer van zulke onzin die de veel